

DEBRECZENI ELLENŐR.

Politikai, közgazdasági s társadalmi lap.

A BALKÖZÉPPÁRT KÖZLÖNYE.

Megjelen hetenkint ötször, u. m. hétfőn, kedden, szerdán, csütörtökön és szombaton.

Előzetési feltételek: helyben házhoz hozva vagy vidékre postán küldve. Egész évre 10 frt. Félévre 5 frt. Negyedévre 2 frt 50 kr. Egy hónapra 1 frt.

Hirdetési díj: öt hasábol petiszer 5 krajczár. Nagyból terjedelmű s többiben megjelenő hirdetéseknek leengedés történik. Bélyegdíj minden hirdetés után 30 kr. Nyitási költségek minden sora 20 kr. A hirdetéseknek a szerkesztő irodában vétetnek fel.

szóval a lecsobb consumense az geren tuli orszá nagy buza, és avokat vár, nem közelebbi jövőre, mint a csökkenő mezőgazdaság sem magas buza és artjuk szemelött dőjárás normalis buzáinkból megkészték nem lejen jelentékeny megindulni.

DEBRECZENI SZÍNHÁZ. V. Bérlet. 12. szám. Vasárnap, jan. 24-én. adatik: Mátyás diák. Eredeti népszínmű 3 felvonásban. Irta Balogh Jenő. Zenejét Szerdabélyi (Rendező: Együd.)

Gladstone.

(G-nn.) Uram, le a kalappal! Az angolok nagy történelmőreja Macaulay, Angolhon legnépszerűlenebb emberének jószola volt meg Gladstone s ime, az a legnépszerűrebb egykévé lett s változó szerenese mellett, ott harcolt pártja élen szellemének azon rugékonyságával, mely öregségében is folyton nőtt.

Öt férfi van, ki e nagy állásra — a liberálisok vezéri mértóságára — leginkább érdemes, hivatott: Lowe, Childers, Forster, Goschen és Hartington; az első négyről azonban el lehet mondani, hogy egyiknek sincs — saját pártjában — annyi tekintélye, hogy a vezérséget átvehetné; azokivül pedig nagy féltékenységre adna okot: s így bizton lehet számítani, hogy Gladstone utóda Hartington marquis lesz. — legalább addig, míg egy új fénylő csillag — hasonlóan Gladstonehoz — fel nem fog tűnni a liberálisok pártjában.

Bármily politikailag érett legyen is az angol, a kor nagy kérdései ott sincsenek még megoldva, s a conservatív párt az angol törvényhozó testületben csak azért bír még többséggel, mert az angol jellem megminta a folytonos és rohamos reformokat, nem pedig azért, mintha a nagybbszerű reformkérdések kiapadtak volna.

Gladstone jelenleg 65 éves és ezen életből e bírádhatlan nagy férfiú 42 esztendő a politikai küzdelmek mezején töltött el, s így a nyugalomra kétségkívül szüksége van. Félrevonulása indokolva van korának előrehaladt-

szága, indokolva viszonyai és indokolva politikai élete szempontjából. Nincs állam, nemzet, melynek politikai küzdelme oly állhatatos kitartással, oly meglepő szívóssággal folytatná a politikai küzdelmet, mint az angolok. Fényes példák tanuskodnak e mellett.

Móricz Pál. A jobb oldalról eddigéig még nem jelentkezett senki. * Tisza Kálmán, mint a tanügyi bizottság elnöke a 20-án megtartott tanügyi bizottsági ülésben, hol a néptanítók nyugdíjazása iránti trjvasajlat előzetes tárgyalására kiküldött albizottság adta be jelentését, előadta, hogy a közoktatásügyi miniszter meg nem jelenhettén, a mai ülésen képviselével Gönczi Pál m. tanácsost bízta meg. Kéri továbbá a miniszter, hogy az albizottsági munkálta a hozzászólott szakértői véleményvel együtt közöltesse vele s azok áttanulmányozása végett engedtesse meg neki néhány napi időköz s aztán a munkálta a költségvetés folyamában tárgyalás alá venne lehetővé. Zichy Antal az albizottság munkálataitól eltérő külön véleményt nyújt be, kérve, hogy az albizottság jelentésével együttesen tárgyalassék. Az albizottság ez ajánlatot elfogadta. Ezután elhatározta a bizottság, hogy az érdemleges tanácskozás megkezdésének idejét elhárítsa a miniszterrel egyetértéleg mindenesetre még a költségvetés tárgyalás előtt vagy alatt tizze ki. Végül még a tanfelügyelő intézmény eltörölését sürgető, s a bizottsághoz utasított kérvények iránt a legközelebbi ülésben jelentést tegyen.

* Minisztertanács volt 21-én este, melyben az országos hitelviszonyok rendezésének kérdése tárgyaltattak. Trefort miniszter, jelentése ki a fontos ügyben jelentéstételrel lett megbízva, akkor került a minisztertanács elé.

* A végrehajtott intézmény módosítása tárgyában betervezett igazságügyminiszteri trjvasajlat Dalnok Barna előadó jelentése folytán a 20-án megtartott jogügyi bizottsági ülésben, befejeztetett. A kormány részéről a b. ülésen Csemeghy államtitkár, később maga az igazságügyminiszter is részt vett. Az 1. § Teleszky és Horváth Lajos módosításait 1. §-telmeiben fogadtatott el. Horvátszky, Bécsin, Bónes, és Matoly az on ghajai, hogy a törvényeségi végrehajtott intézmény végkép eltöröltesse s ott a bírósági végrehajtott vagy a saját bírósági hivatalnokokat alkalmazzák, kissébséggel maradt. A 2. §-kat mint átmeneti intézkedést a bizottság elvben elfogadja. A 4. §-ra vonatkozólag elfogadja a bizottság Horváth és Márai indítványát s e 4-§-t akként állapítja meg, hogy a kézbesítések ezental csak a fél kivándósági s költéségek eszközölhetők végrehajtott által, de ezen költések az ellenfél terhére nem ídeltetők meg. Az 5. és 6. §-ra nézve a bizottság kérvényesen stjláris módosítást tesz, s elfogadja azokat.

* A főrendiház ma d. e. 11 órakor három rendbeli államszerződést, az 1848-ik évi V. t. cz. A) pontja némely tételeinek módosítását és a betegápolási költéségek fedezetét tárgyazó trjvasajlatokat: — f. hó 25-én d. e. 11 órakor pedig a földadó szabályozásáról szóló trjvasajlatra tett főrendi módosítások folytán keletkezett képviselőházi határozatokat, illetőleg üzeneteket érdemleg tárgyalandja.

* A költségvetés a „Reform“ szerint jövő héten kedden fog kezdődni. Az ellenzék részéről eddigéig hat szóok van már előjelezve. Köztek első helyen Tisza Kálmán és vagy a gyertyák után lásson? — Lásd gyermekem, legjobban tennéd, ha ezeket magad megújítod, azzal is előbb leszek.

Igaz az anyám lelken; de mikor még ezernyi dolgom van; — még kesztyűmen is meg kell erősítenem a gombot, nehogy úgy járjak, mint a maipai kránczelenben, az első francia alatt prists!!! s egymás után szakadtak le gombjaim.

Majd eljön az, kisasszony kérem, nem szokott az elkéni. De talán itt is van már, csengetést hallottam. Ezt a kutyulát Jancsi hozta Etelka kisasszonynak. Háláisten, csakhogy megjött valahára! Fehre veid tavalyi ruha. — Vigyázz, ovatosan fesszél te tetejét.

Egybe be pompásan van becsomagolva. — jó formán törődés sincs rajta; — de a tuniuke mégis igényel egy kislagymeleg vasat. De szép egy elegans ruha! (szgva) Ugyan nézze csak anyácskám, hát az a csuf Boross nem tökéletesen úgy díszít föl, mint az enyém?

Ej! talán nem mindegy az; hiszen Etelka különben is legjobb barátinál. Igen, de mikor ugy nem szeretem, ha valakinek éppen mindenben egyforma ruhája van az enyémnel; nem szeretem az íkretet, még a ruhában sem. (fennhangon) Igazán édes Etelkám, nagyon szépen van díszítve; jól fog neked állani.

Tetszik neked is? én csak annak örülök, hogy egyformán leszünk öltözve! (összeszókolódnak.) No valahára! — be régóta várjuk magat Gizela.

Hiszen kérem még elég sok idő van; pedig ezen kívül még hat helyre kell mennem; 9 óra előtt ugy sem tetszik felmenni? Dehogy is? fél kilenczre itt lesz a kocsi; pedig az első francziányest nem szeretném elmulasztani.

Kivel tánczolod? Majd meglátod a bában édes Etelkám, Hát méltóztassanak lelni; kit fésüljek előbb? Engem! Engem!! Hiszen kérem, mindegy az! — Tessék

hírek is. Az egészről csak annyi igaz, hogy a spanyol hadi-tengerészet flottillája a carlisták eme fészéket bombázní kezdé, a német Nautilus pedig mint műkedvelő részt vesz a bombázás nézésében.

Esküdtzéki tárgyalás. (Pótló tudósítás.) Debreczen, 1874. jan. 21. Dr. Kola János vádbeszéde. Tekintetes sajtóügyi bíróság, melyen tisztelt esküdtzék! Teljesen megvagyunk győződve, hogy az általam benyújtott vádlevel adatait indokolom fölösleges, miután abban, oly igazságon alapuló tények soroltattak föl, melyek eléggé szólnak önmagokért. Hogy eme vádbeszédemet mindezek dacára elmondom, tisztem azért, mert a vádlevelemben a vádló elkésere detet szíve fájdalommal csak azon részével ismertette meg a tek. sajtóügyi bíróságot, melyet elmondhatott, azon részét ellenben, mely i y botrányos alkalomból lelkét marcangolja csak elő szóval esetelheti. A sajtó az emberiség ádása, a fölvilágosodás eszköze, de éppen úgy mint a természeti elemek, minden hasznossága mellett könnyen válhatik a társadalom átkává, rossz lelkiismereti emberek gonosz czélú üzemei folytán; vannak, fájdalom, hazánkban zúglopok, melyek miután nincsen tartalmuk, nem bírnak közönséggel sem, ezek hogy föntartassák magukat, olesó béért meg ragadják a botrányra kínálkozó alkalmat, fizetésért támadást engednek intézni a legbecsületesebb élet ember ellen, szóval scandalumokból élnek. Az ugynevezett nyitlér, mely a társadalomban észlelt rendellenességek elleni felszólalások közlésére volna behozva, e lapoknál egész más természetű tárggyal töltetik meg.

— Szabad tért van abban engedve arra, hogy ott bárki bárkit nyilvánosan legazemberezhessen. — Ily támadások ellen a társadalom más orvosszert nem nyújt, egyedül ott a saját por általi megtorlás. Nem közönséges, mellobható ügyben terhelem tehát a tekintetes sajtó bíróságot és esküdtzéköt, azzal, hogy a mai tárgyalást kitéríteti hátrókat, nem én azon fontos és fontosges tette vétem ezáltal alkalmat nyujtani, hogy a társadalom becsületes polgárai védjének egy másik, becsületében érzékenyen megérintődött, feddhetlen polgárt. E tárgyban minden ember egy íté, hogy ha a felolvastott két czikkiben védemzemre szort vádakat nem igazak, azok akkor a legaljasabb rágalom. Alig hiszem, hogy volna valaki e teremben, ki akár személyesen, akár kézétve ne ismerte volna Szabolcsmegyé közeletének köztisztelhetlen megoszult férfit, Báshy Dánielt. Ezen szert férfit laudatlan szorgalma által szerzett vagyonának kezesletét öreg napjaiban, a real teljeren méltó hára, Lászlóra bízta, azon biztos tudatban, hogy általa, mint atyja által — legjobban ismert fiában, nemcsak a szerzett vagyon nyér ügyes, becsületese kezelöt, de egyszersmind atyát pótló támaszt a kiskoru testvérevel álló család. S valóban az atya reménye valóban bizonyultak. Védemzem Báshy László megdudott felelni azon bizalomnak, melyvel iránta ősz atyja viseltetett, ő a hagyatékot nevelte, rendbe hozta, a kiskoruk közt az osztályt véghezvitte úgy, hogy az árvasznének teljes megelégedésével találkozott. Kérdem ezektán, lehet-e itt olj aljas vád kiindolására csak a lehectékevőbb momentumot is találni? Bizonyára nem. Azonban Szigethy György ur, ki azon időben Ujfehértón adóvételre volt, más-ülése által belépőn a családba, megzavarta annak nyugalmát, kapzsi természetével békétlenségét okozta. Mig e férfi nem volt a család tagja, addig az árvasznékkal együtt minden testver meg volt nyugodva a

véghöz ment osztályban, Szigethy ur azonban követelőleg, zsarolólag lépett fel, csakhamar; de a mi jellemző, sohasem bíróság előtt. Miután aztán látta, hogy magánaton czéjait ki nem elégítheti, bíróság előtt pedig követelőseivel meg nem állhat — félre téve minden szemérmét, a rágalom szemétdombjára lépett, irván az incriminált két czikket, melyek minden szava koholmány. Ennek ellenkezőjét állítja ugyan vádlott s később is mutatkozók szavai korlatozása a törvény, de botrányhajászó vágyait békítőzta a törvény, nem engedvén meg magán szemérmek ellen a bizonyítási eljárást, s ennek igen mely erkölcsi alapja van, mert a családi dolgok nem piacra valóak. A sajtóbíróság kimondta, és helyesen, hogy vádlottnak a jelen alkalommal, mivel magán személyt rágalmozott, nincs joga bizonyítani. A hatóságok igazolják, hogy azon rágalomnak, melyekkel védemzemet vádlott megbecsteleníteni akarja nem valóik, azért azokat visszautasítom. A két kiskoru testvér most is Báshy Lászlónál lakik, tehát merő hazugság az, hogy védemzem bármelyikét is valaha lakából kiutasíthatta volna. Ugyhiszem panaszomat tovább indokolni fölösleges. Utalom a tekintetes esküdtzéköt a törvényre és a becsületérzésre, egyszersmind felhívom figyelmüket arra, hogy jelen rágalmozási alkalomnál nagyon sok tekintet követel elégtételt. Ott vannak a kiskoru testvérek, kik bátyjukban, gyámjok és atyjok helyettesében megsértettek, egy város, egy megye közönsége, melynek egyik legbecsületesebb fia rágalmoztatott, s végül az atya szentelt emléke, ki nyugodtan szállt sírba, hagyván ily derék hára a család gondját. Kérem ennek folytán a vádlottat büntösek kimondani.

Elnök. Ezek után felhívom vádlottat mondja el védbeszéde. Mielőtt az ügy érdemébe bocsátkozva a védelem terére lépnek, kérem engedtessek meg, hogy a sajtóbíróság határozata némi jegyzéseket tegyek. A sajtóbíróság a különféle vádirat csatolmányok felolvasását megengedte, mivel azok bünrományoknak tekintetők. Ha csakugyan bünrományok azok, akkor nem volt szükséges a sajtóbíróság beleevezésére, mert hiszen a bünromatok felolvasását maga a törvény rendeli el, ha pedig nem bünrományok, felolvasásukat meg úgy kellett volna tagadni, a mint megtagadott vádlottnak a bizonyítási eljárás. Hogy ezen irományok felolvasása, s az ítélet hozatalánál leendő figyelembe vétele, jogos dolog-e vagy sem, arra csak azt felelem, mikép bár a jog szempontjából tiltakozom ellene, védemzem ügyére nézve mégis azon fölvásasát előnyösnek tartom, mert hiszen éppen azok vetnek világot a viszokra. A bíróság nem kellett volna megelégednie azok fölolvásával, hanem a vádló mellett tanuságot tevesek be kellett volna a tárgyalásra rendelnie, s szöszörint kihallgatnia. A vádra magára megemlítém, hogy vádló az incriminált czikkből kivész részleteket, egyes kifejezéseket s vádlót azokra alapítva, a helyett, hogy panaszat tárgyvá tenné az egész közönményt, mi által azon, sértesnek vett kifejezéseket is módosítottának. Hogy mi legyen a sajtó és az esküdtzék, az nem tartozik jelen ügy tárgyalásához, azt ismeri és tudja minden művelni ember, az hogy ügyvéde által a tárgyak, s az azok felett tartott magasztaló beszéd csak azért felezott fel. — hogy az esküdtzék gondolkodására bizonyos pressiót gyakorolhasson. — Megvagyok győződve, — hogy a védemzem által használt kifejezések bár sértesnek látszanak is, az esküdtzék a viszonyok alapján védemzemet, minden magasztaló beszédek által gyakorlatilag kisértett pressió dacára a vád alól fölment. Ezekután bátor

(folgrik szekérol, s el kezd a szobában táncolni) Jaj be szorítja ballábomat ez a tópnaka; sosem vennék többet attól a Stieberől. Nem Stieber annak az oka; — mondtam én hogy kicsi lesz, de lányomasszony ritkán hallgat az anyja szavára. (Susogva) Hagyja el kedves anyám, majd megszid a nagymama; kibovul az az első francziányes alatt. No én is megvagyok. Nem nagyon sutta a fejem, kedves jó nénim? Dehogy az kedves Etelkám; — bár Irma is így lenne fésülve. Gizela! egy csésze kávét? Nagyon köszönöm, de nincs már rá idom. Alászólgaja. Hát isten vele. A báli ruhák még egyszer nagy gondnal és mürtőleg revideltátnak; minden csokor és szalag helybenhagyaték. — A mama gonbosvarró- és hajti csomagocsák, czernát s egyéb apróságot göngyöl egy darab papírba, a lehető eshetőségekre. A mosolygó nagymama elődjia a legyeket, kesztyűket, belépköt; a gyertyatartásban megszibadt karu szobalányok kézen tartják a buudákat; — a régóta várt, kócsi előzelli; a bábanemok nagy ovatosággal előhelyezkednek; a nagymama még egy pár jóakaró tanácsot küld utánuk; — az összecsuóult családtagok s a családnak még háleptelen aprósága jó mulatságot kivánó chürusa zengése közben elrohog a kocsi; távolról is hallik dübörgése a fagyos uton; míg a színház bejárata előtt megállapodva, kénytelen bevárni az előbb érkezett kocsik elvonulását, hogy fúrge lakosait a sástollas kucsujá porrás egymás után lesegthesse. Két göndör hajú bárendező bizottsági tag ajánlott karjain föl-szálla a két fiatal leány a széles lépcsőzeten. — Menyinyi remény mosolygott eléjük! — A mamát nem is tartják szükségesnek karon vezetni; — mehet ő magába is.

A „Debreczeni Ellenőr“ tárczaja.

FARSANGON. I. Bál előtt. Betti! — Betti!!! — Betti!!! Parancsoljon kisasszony. Nem hallottam, hogy kiáltottam? Hiszen tüstént jöttem, kisasszony! Ne felelj! — eredj át hamar Etelka kisasszonyhoz; monddj, hogy tessék már átjenni, — ideje, hogy öltözködjünk. — Hát a fodrásznél voltál? Igenis voltam, de nem volt már otthon; a Lakházy kisasszonyhoz ment. Szaladj tüstént Lakházyékhoz, mondd meg annak a Gizeleknak, hogy jójón hamar, régóta várjuk. — Ha nem megyél csak; — előbb gyújts meg nyolcz gyertyát; tudod, hogy két asztalnál öltözködnék, két két gyertyát az asztalra, a többit kezetekeben tartjátok, érted? Fáninak is monddj, hogy készen tartsa magát. Ez azüst tartókat vegyem elő? Természetesen! — a négy ezüstöt a két asztalra tessék, a packfongokat tartjátok a hátuk mögött. Igenis értem. Hát mégis itt vagy? Megyek már, instálom. (el is megy.) Jaj! be ostobák ezek az új cselédek; mindent úgy a szajkoba kell rágni, mégsem tudják, mit csinálnak.

Bizony kedves leányom, ha egyszerre négy fejét parancsolsz neki, nem esuda, ha összezavarodik. De kedves anyám, hiszen magától kellene azt tudni mind. Jó, — jó, — de mégis szeretném már most tudni, hogy hová megy Betti legelsőben? Etelkáért, vagy Gizeléért? Fánival beszéljen,

Ételka nagyságának lebontani a haját. — Beszép nagy haja van Irma nagyságának. — Hát még el nem ment fele! — Most is elég szép az; talán Einlag sem kell hozzá? Persze! — hogyisne? itt van három szép fonadék, ezt mind hozzá kell tenni. Hiszen kérem, ha majd az a szép csomó virág is rájön, egész szakajtókócsár lesz. — Maga azzal ne gondoljon Gizele, csak csinálja, a hogy én mondom. Sajnálom édes Irám, hogy fejünk nem lesz egyformán; mert én nem engedek idegen fonadékot tenni hajamhoz, pedig nekem koránt sem annyi a hajam, mint neked; de többször hallottam, hogy az a sok idegenszerű haj főfaját s más betegséget is okoz. — Hja, az izlés különböző; nekem azt hiszem így jobban áll, ki nem állhatom a lapos, sutta főket. — Anyám kérem alássan, nem jobb lenne ez a tollat kissé oldalra hajtani? — Természetesen. Hanem várj kissé, előbb hadd hagyjam helybe a leányok fejt, majd megigazítom aztán tolladat is. — Nagymama kéremásson, nézze meg csak ezt a virágot hogy tűzte ide Gizele, én ugy látom, nagyon bóbbitás vagyok. — Mondtam én kérem, hogy sok lesz az a haj. — Ne beszéljen, a nagymamának legjobb izlése van alhoz. — Sok, sok, kis lányom, le kell venni be-lőle. — Hát csak vegyük le hamar, mert sietnek nagyon, még sok dolgom van. — Soha se siesen! — Igy ni kis leányom; lásd, most már sokkal csinosabban nézsz ki; pedig még egy fonadékot most is szeretnék bevenni. — Jó lesz ez így nagymama lelkem, éppen jól van, (kezetcsókol) csakhogy kész vagyok.

vagyok a vádló által az incrim czikkből kivett kifejezéseket, a czikk több részének felolvásával valódi értékükre aláállítani. (Folovassa) Vádló ur megütözik az ő r d o g h o z történi hasonlat használatán. — Ily hasonlítás, becsületsértés nem lehet, csak legfeljebb egy néma mosoly tárgya. Jellemző különben, hogy az icer. ez ezen passusát tudtára adván. s b. nem szövi bé vádlevelébe, tehát nem veszi sértésnek, s így az abban elmondottakat maga is beismeri. A „Bach-korszakbeli jó fiúnak” czimben talál legnagyobb sértést, ha ez benne nincs a czikkben, megvagyok győződve, hogy vádlónak soha eszébe nem jut panaszával a sajtóbírószá elé járulni, azonban épen e körülmény vet világot vádló egyéniségére. A hivatalos pályák minéműsége felől különböző vélemény uralg mai napig is sokaknál, vannak kik a pénzügyi hivatalnokok ellen, minden igaz ok nélkül a legnagyobb lenéssel viselkednek, a míg a valódi művelt ember bennök az állambiztosokat, ki honát becsületes, talán nélkülözés szolgája a idig még kötelességének lelkiismeretesen eleget tesz, csak tisztelni tudja, mert hisz finansznak lenni nem szégyen, s így ezen kifejezésben sem foglaltatik becsületsértés.

emitt körül tekintetű őrszemeikkel áruva el az ujdonságszülte elfogult kíváncsiságot. A tánczok rendezése pedig — engedjék meg, hogy erre is kitérjék — sokkal különb volt hajdan, az én időmben, a debreczeni bálon, de még az utóbbi években is, midőn V. Gy. ifjú tánczmatador fejté ki ebbeli genialitását, míg fővárosi vizgalmában csak kezdő verébrek szárnypróbálgatása volt az egész füzértáncz. — (Vége köv.) Leo.

HELYI HÍREK.

— **A gazdászok báljáról.** Még most is csengnek bognak agyunkban felünkben a füzértáncz kedves andalító zenéjének mámorító hangja. Még most is úgy tetszik, mintha halandóknak az általános jókedv örömjárat, mely az elmúlt éjjel a színház helyiségeit betöltötte; és ha egy kedélyesen, vigasztalozott éj után talán képtelen fáradt vezünk úgy vezetni a tudósított tollat, hogy az tökéletesen hi vanásokban nyújtás képét a gazdászok báljának, legyen énekesével a nyajas olvasó, legyen tekintettel arra, hogy a bál tudósító, bár a legjobb akarat, s a legkellemesebb emlékek lelkesítők is, — ép úgy megérzi egy vigasság szentelt éj fáradaimat, mint bármely más halandó, s ez oka annak, ha csak halvány képet lesznék képessé adni a lezajlott bálnak, melynek eredményét egyetlen szóba foglalhatjuk össze, és ez az, hogy sikerült. Pedig a gazdászoknak az idein is meg volt a magok apró malheurje. Aprónak nevezük azt, bár eleinte nagyobbnak tartották azt maguk a bálrendezők is. Erjünk az alatt a bályának gróf Károlyi Victorának elmaradását, ki csak is az utolsó órában tudatta, hogy nem vehet részt a tánczvizgalmában. Bizony nem csekély feladat lehet a bál estéjén járni az után, hogy valaki a bályai tisztet elvállalja. — De a gazdászok jó szerencsésnek nem hagyta el, s Békessy László tanár bájos neje, fere téve minden kicsinyeskedést, a mi pedig alig lehetett volna teljesen indokolatlannak tekinthető, engedett a szives felhívásnak, s nem csak elfogadta, hanem a legjobbolóbban, közmegegyezésre felelt meg feladatának. Talán nem veszik rosz néven a bályban nagy számban megjelent hölgyek, hajlékessy Lászlónét emeljük ki első helyen, ki úgy izletesen toltte, mint ragyogó szépsége, s tisztie tapintatos teljesítése által magának úgy a férfi mint a nővilág előtt általános elismerést vívott ki. Gyönyörű magyarországi országos selyem ruhát viselt, sötét drapszin bársony díszítéssel. — A többi toltettek leírását engedjék el olvasóink, legyen elég megjegyezni annyit, hogy a tarlatán és illuszon ruhák, s főleg a fehér, zöld és rózsaszín toltak tulnyomaan képviselve. Csak örömmel fejezhetjük ki a felett, hogy a reméssé költségös bál toltettek kezdenek kiemenni városunkban a divatból, — bár ez este is tolt négy-öt óly fényes és költségös toltette a bályaiján kívül is, melyek akár egy udvari bálban is számot tettek volna. — A mi a bál látogatottságát illeti, a tánczteremben ugyan többen is elfértek volna, a pályásoknak pedig alig egy harmada tolt igénybe véve, de mindez nem gátolta azt, hogy megjelentek oly kedélyesen oly anómával ne mulassanak, mely sokakat kipótolta, s feledhetővé tette azt, hogy sokakat sajnálattal nélkülözött, kikre pedig a rendezőség teljes határozottsággal számolt. A négyeseket 56 — 60 pár tánczolta. A díszes nőkoszorúból, a menynyire ugyan bágyadt emlékeztünk engedi, s a menynyiben szerencsésnek vagyunk a bájos hölgyeket névleg ismerhetni, felteimjük a következőket: Ott voltak gr. Bethlen Mikó Róza, gr. Dessewffy leányával Izabella grófnővel, Bay Bertiné, a vilá-ba ez ideen először bevezetett kedves leányával Bertával, Lázár Richi Gizella, Kravics Janka és Matild, Berghoffer k. a., Fries Józsefné és leánya, Kapoczi k. a., Vég Gyuláné, Ormódné, Buday k. a., Medve Kálmáné, Schmidt-Én, Áron Manoné leányával, Viki kisasszonnyal, a szep Leid k. a., Kacsóndé asszony és nővérei, Komjáthi Piroks, Kuczák Julesa, Tarbainé és nővere, Veres Lászlóné asszony, Nagy Emília k. a., Kovács k. a., Kavátsól, Halasy Ida N. Károlyiból, Gerebéné, Kaszonyitzkiné, urhölgy, Csoka Julia, Barsay Ida, Tóth Erzs, Szép Mariska, Szűcs Gizella, Szentgyörgyi k. a., és még sok más fiatal viruló szépség, kiket azonban nem volt szerencsénk névleg is-

Fővárosi levél.

Budapest, jan. 22.

Barátom szerkesztő!

A jogászból az Európában perfekte sikerült. — Ezzel kell kezdenem heti kronikámat, mert e hó uralkodó jegye a farsangi-fánk s Karnevali herceg mosolygó arcán bizonyára haragos ranczokba szedné, ha nem az ő orczájú dicsőitene első helyen. Tehát a jogászból az Európában — és mért nem a vizagóban? Hja! Schallern ur kissé magasra — 1800 fitra — taláta felcsigáznai követelését: s ez összeget még könnyű jól jogásznak is megokalták. Így aztán megkelle nyugodunk a sorsban, s ekép jó lelekkel szoronganunk az elegantiára nézve mindenesetre második — de ter és konfortra nézve a redouttől messze elmaradó — Europa-teremben. Jó ideig nem is lehet tánczozni jutni, s az egyes csoportok csak a társalgásra utalják. Bő alkalom a tanulmányozásra. Az eredmény ki is elégített. Tetszik nekem az a kiválóan ügyes modor, mely a tánczozókat csakis elvezesse által kömbözik, a mennyiben amaz: „null” ezt pedig „ur”-nek hívják a szakutódok.

E „különözés”-t természetesen főképp a hant-eréme szebb fele emelte érvényre. Tanuja is voltam egy pikáns jelenetnek, s nem állhaton meg hogy azt, kelő diskretio megtartásával ide ne íkassam. Egy erősen kék — Indigó-vérti unokém bemutat, világosabb — mondjuk berlini-kék szomszédjéig egy hozzá csevegni jött ösmerőst, kinek az a végtelen szerencsétlensége, hogy a gothai almanachba csupán néhány éve juthatott, s oda is csak mint noje egy magasarangu mágus hadjának. Benuatás után ez utóbbi hölgy nyájasan nyujta kezét Indigó-né ő kegyelmességének, ki azonban csupán hideg fohajtással fogadja és a levegőben hagyja a szep puha kezeseket.

De hagyjuk a kaszt-különbség eféle műmiát, s sétáljunk tovább. Mily kellemes ellentétet találunk szemünk! Épen a mindig bájos Edelsheim Gyulay grófné keresi fel a kedves kis Bialánét, őszinte öröme nyilvánítva, hogy régi vágya, volt pályatársnőjével megismerkedhetni, ime betétve van. — „Freut mich sehr, aber ik spreke nikt deutsch”, válaszolja a csokínivaló magyar menyecské. A hajdani Kronau k. a. kinek „Fru-fru”-ja még most is édenben lebeg előttem, még kevessebbet sejt magyarral s így a szíves társaságot veszdly fenyegeti. Amde ott van a mindentűt jelenlő B. seiaon, s tolmácsolása mellett elég gyorsan váltja ki gondolatát a két szep asszony, egymást szárnyalva tul a kellem és szerzet miltóságban.

Egyébiránt más tekintetben a jogászból s szakasztó t mássa volt a többinek. Bársony uszályok, szines himzett guirlandokkal és egyszerű tarlatán ruhák, — briliánsított tündöklik, a szende virágok mellett, — búsztartásu grófnok amott, első bálos fiatal leánykák

— hol fakker kocsi minéműsége teljes tudatában büszkén trónola — a különféle kellemetlen állapotokban sinlődő nemes vérű négylábuk közé zuhant. Lett azonnal zúg és lármá. A kávécsarnok nyumphái s a sörcsarnok vendégei tömegesen tödultak kétoldról az iszonyu hajótörés bámulására, de segíteni egynek sem jutott eszébe. Ott horkolt a szegény ló, földalá tünt hátulós lábával, és mellette krákokott a tótágost álló fiakkeres égfelé irányzott, máskor menésre használt vétagokkal. Végre kivált a publikum közül egy szál hajdu és három deli hős, (egyikőjük baromvorvos-jelölt) nekigyürköztek bátran, kihúzták a lovat, bezárták a rostélyt és talpra állították az árva fiakkerest, a ki is hálálkodás helyett olyan káromkodásra nyitá ajkait, hogy kilencz apácázárda kilencz estendeig tartó imája sem mosná fehérre ez alkalommal elküvetett bűneitől befeketedett lelkét. A lovak rendbeszedettek, a körülállók djenektek, a kocsi a bakra üt, s már indolni akarnak, midőn valakinek eszébe jut megnézni, hogy ki ül a fiakkerben. A rémülés csak ekkor érte el legmagasb fokát. Páni rettegés szállt a nézők szívébe, midőn azt hallották hogy a bent ülő meg van halva. A bátrabbak betekintettek, nemely gyöngébb szívű kávé nyimpha sikoltani és sirni kériattak annak ranjje és mőja szerint. És ime azok, kik betekintettek igazolák a rémhirt. Benn egy halott fekszik. A kocsi nagyot zökken, szegény előre esett, megsütötte magát és meghalt. Ilye s ehöz hasonló felkeltések jártak szájról szájra, míg végre került egy lámpa. Bevilágítanak a kocsiha, s általános rémülésre csakugyan benn fekszik a viaszalványan egy életlen hulla. A baromvorvosjelölt rögtön kézesi zsebkendőjét, bemártja a talajon bömennyiségben észleltelt pocsolva vízbe, s dörzsölés általi éltetését kísérletet kezd. És ime ki írhatná né az örömet! A dörzsölt férfi ajkai egyszerre száraznylnak, a szájt kiterjeszkedik egész a fülekig, s legalább is három köbláb szénásva a világra jó, annak bebizonyítására, hogy a t. polgártárs léleklik, és él. A háláltság rut vézte azonban egy látzózt az e kocsihoz tartkozó emberi lények tulajdona. Mert a felélesztett polgártárs mentőjének, a baromvorvosjelöltnek egy kőszőnté megfáradságát hogy hirtelen egy kézmőzűlattal a kocsióbl kitaszította, s aztán elmondta mindennek, csak derék embernek nem. Beszéde közben vette át az észre a publikum, hogy a tisztelt polgártárs nem annyira halott, miután inkább egy kicsit nazon is van rugva. Mi azonban legyünk igazságosabbak a háláltnál, és szavazzunk kőszőnté a derék baromvorvosjelöltnek, a ki főlholt atyafi arczát kezretlenül össze szőrtá, mert kitűnő, dörzsölési mütét hányárban a szegény ember nem — aludt volna-e egész másnap roggolva?

— **A szep olajnyomat** képeiről ismert Czeiger-féle czeg utazója ismét városunkba érkezett, igen sok új mintával. Részere megrendeléseket elfogad s azokért jót áll, ifj. Csáthy Károly könyvkereskedése. A képek beszédesek igen meg van könnyítve azáltal hogy azok hívti részletheztesekre is megrendelhetők.

— **Vakmerő betörés** történt a múlt éjjel a helybeli m. kir. pénzügyigazgatósági épületben a földszinten levő hivatali helyiségekbe, hol még eddig ismeretlen tettesek a kiadói szobaajtót feltörvén, — az ezen, — valamint az ebből nyíló többi hivatali szobák egész sorát keresztül- és át k u t a t t á k, — nevezetesen az ott találtató összes asztalok fiókjait mind felzesték, de anélkül, hogy szakmánya találták volna; azonban finis coronat opus, — vagyis egy szegletszobában a szerencse kedvezte a tolvajoknak, mert egy ott levő pénztárban néhány frt. értékű bilyegjegyet letek. A tettesek, kik valószínűleg ugyanazonosok a csak néhány hét előtt a szamosztályi épületében végbement ruhalopásokot elkövetőkkel, — ketten lehetnek, s közülök egyik a folyosóra nyíló kulimbán, melynek aajtját a zárta kötött zsinórkeglet huzta be maga után, miután már a zár utközöttét kiszelte, — a másik pedig egy ugyancsak a folyosón álló nagyoska ládában, melyet ponyvával magára beterített — várta be az éjót.

— **Ejeli kaland.** Sas-utczán történt, a Vilmos sorcsanak és a Kis Lóra féle kávéház közti classicus terennoma. Dicséretére legyen mondvá az arra felügyelő közegnek, bizonyos földalatti esztornánál máskor rostélyval felelt nyílása ez éjen történetből, rostélytalan állapotban meredt az égfelé. Mi természetesebb, mint hogy egy arra robogó árva fiakkeres egyik lova e nyílásba beleleljen, rögtön felbukjék, s a kocsi nagyot zökkenjen? Így történt bizony, s még hozzá ráadásul az is megessett, hogy a fent említett árva fiakkeres,

— hol fakker kocsi minéműsége teljes tudatában büszkén trónola — a különféle kellemetlen állapotokban sinlődő nemes vérű négylábuk közé zuhant. Lett azonnal zúg és lármá. A kávécsarnok nyumphái s a sörcsarnok vendégei tömegesen tödultak kétoldról az iszonyu hajótörés bámulására, de segíteni egynek sem jutott eszébe. Ott horkolt a szegény ló, földalá tünt hátulós lábával, és mellette krákokott a tótágost álló fiakkeres égfelé irányzott, máskor menésre használt vétagokkal. Végre kivált a publikum közül egy szál hajdu és három deli hős, (egyikőjük baromvorvos-jelölt) nekigyürköztek bátran, kihúzták a lovat, bezárták a rostélyt és talpra állították az árva fiakkerest, a ki is hálálkodás helyett olyan káromkodásra nyitá ajkait, hogy kilencz apácázárda kilencz estendeig tartó imája sem mosná fehérre ez alkalommal elküvetett bűneitől befeketedett lelkét. A lovak rendbeszedettek, a körülállók djenektek, a kocsi a bakra üt, s már indolni akarnak, midőn valakinek eszébe jut megnézni, hogy ki ül a fiakkerben. A rémülés csak ekkor érte el legmagasb fokát. Páni rettegés szállt a nézők szívébe, midőn azt hallották hogy a bent ülő meg van halva. A bátrabbak betekintettek, nemely gyöngébb szívű kávé nyimpha sikoltani és sirni kériattak annak ranjje és mőja szerint. És ime azok, kik betekintettek igazolák a rémhirt. Benn egy halott fekszik. A kocsi nagyot zökken, szegény előre esett, megsütötte magát és meghalt. Ilye s ehöz hasonló felkeltések jártak szájról szájra, míg végre került egy lámpa. Bevilágítanak a kocsiha, s általános rémülésre csakugyan benn fekszik a viaszalványan egy életlen hulla. A baromvorvosjelölt rögtön kézesi zsebkendőjét, bemártja a talajon bömennyiségben észleltelt pocsolva vízbe, s dörzsölés általi éltetését kísérletet kezd. És ime ki írhatná né az örömet! A dörzsölt férfi ajkai egyszerre száraznylnak, a szájt kiterjeszkedik egész a fülekig, s legalább is három köbláb szénásva a világra jó, annak bebizonyítására, hogy a t. polgártárs léleklik, és él. A háláltság rut vézte azonban egy látzózt az e kocsihoz tartkozó emberi lények tulajdona. Mert a felélesztett polgártárs mentőjének, a baromvorvosjelöltnek egy kőszőnté megfáradságát hogy hirtelen egy kézmőzűlattal a kocsióbl kitaszította, s aztán elmondta mindennek, csak derék embernek nem. Beszéde közben vette át az észre a publikum, hogy a tisztelt polgártárs nem annyira halott, miután inkább egy kicsit nazon is van rugva. Mi azonban legyünk igazságosabbak a háláltnál, és szavazzunk kőszőnté a derék baromvorvosjelöltnek, a ki főlholt atyafi arczát kezretlenül össze szőrtá, mert kitűnő, dörzsölési mütét hányárban a szegény ember nem — aludt volna-e egész másnap roggolva?

— **A szep olajnyomat** képeiről ismert Czeiger-féle czeg utazója ismét városunkba érkezett, igen sok új mintával. Részere megrendeléseket elfogad s azokért jót áll, ifj. Csáthy Károly könyvkereskedése. A képek beszédesek igen meg van könnyítve azáltal hogy azok hívti részletheztesekre is megrendelhetők.

— **Vakmerő betörés** történt a múlt éjjel a helybeli m. kir. pénzügyigazgatósági épületben a földszinten levő hivatali helyiségekbe, hol még eddig ismeretlen tettesek a kiadói szobaajtót feltörvén, — az ezen, — valamint az ebből nyíló többi hivatali szobák egész sorát keresztül- és át k u t a t t á k, — nevezetesen az ott találtató összes asztalok fiókjait mind felzesték, de anélkül, hogy szakmánya találták volna; azonban finis coronat opus, — vagyis egy szegletszobában a szerencse kedvezte a tolvajoknak, mert egy ott levő pénztárban néhány frt. értékű bilyegjegyet letek. A tettesek, kik valószínűleg ugyanazonosok a csak néhány hét előtt a szamosztályi épületében végbement ruhalopásokot elkövetőkkel, — ketten lehetnek, s közülök egyik a folyosóra nyíló kulimbán, melynek aajtját a zárta kötött zsinórkeglet huzta be maga után, miután már a zár utközöttét kiszelte, — a másik pedig egy ugyancsak a folyosón álló nagyoska ládában, melyet ponyvával magára beterített — várta be az éjót.

— **Ejeli kaland.** Sas-utczán történt, a Vilmos sorcsanak és a Kis Lóra féle kávéház közti classicus terennoma. Dicséretére legyen mondvá az arra felügyelő közegnek, bizonyos földalatti esztornánál máskor rostélyval felelt nyílása ez éjen történetből, rostélytalan állapotban meredt az égfelé. Mi természetesebb, mint hogy egy arra robogó árva fiakkeres egyik lova e nyílásba beleleljen, rögtön felbukjék, s a kocsi nagyot zökkenjen? Így történt bizony, s még hozzá ráadásul az is megessett, hogy a fent említett árva fiakkeres,

— hol fakker kocsi minéműsége teljes tudatában büszkén trónola — a különféle kellemetlen állapotokban sinlődő nemes vérű négylábuk közé zuhant. Lett azonnal zúg és lármá. A kávécsarnok nyumphái s a sörcsarnok vendégei tömegesen tödultak kétoldról az iszonyu hajótörés bámulására, de segíteni egynek sem jutott eszébe. Ott horkolt a szegény ló, földalá tünt hátulós lábával, és mellette krákokott a tótágost álló fiakkeres égfelé irányzott, máskor menésre használt vétagokkal. Végre kivált a publikum közül egy szál hajdu és három deli hős, (egyikőjük baromvorvos-jelölt) nekigyürköztek bátran, kihúzták a lovat, bezárták a rostélyt és talpra állították az árva fiakkerest, a ki is hálálkodás helyett olyan káromkodásra nyitá ajkait, hogy kilencz apácázárda kilencz estendeig tartó imája sem mosná fehérre ez alkalommal elküvetett bűneitől befeketedett lelkét. A lovak rendbeszedettek, a körülállók djenektek, a kocsi a bakra üt, s már indolni akarnak, midőn valakinek eszébe jut megnézni, hogy ki ül a fiakkerben. A rémülés csak ekkor érte el legmagasb fokát. Páni rettegés szállt a nézők szívébe, midőn azt hallották hogy a bent ülő meg van halva. A bátrabbak betekintettek, nemely gyöngébb szívű kávé nyimpha sikoltani és sirni kériattak annak ranjje és mőja szerint. És ime azok, kik betekintettek igazolák a rémhirt. Benn egy halott fekszik. A kocsi nagyot zökken, szegény előre esett, megsütötte magát és meghalt. Ilye s ehöz hasonló felkeltések jártak szájról szájra, míg végre került egy lámpa. Bevilágítanak a kocsiha, s általános rémülésre csakugyan benn fekszik a viaszalványan egy életlen hulla. A baromvorvosjelölt rögtön kézesi zsebkendőjét, bemártja a talajon bömennyiségben észleltelt pocsolva vízbe, s dörzsölés általi éltetését kísérletet kezd. És ime ki írhatná né az örömet! A dörzsölt férfi ajkai egyszerre száraznylnak, a szájt kiterjeszkedik egész a fülekig, s legalább is három köbláb szénásva a világra jó, annak bebizonyítására, hogy a t. polgártárs léleklik, és él. A háláltság rut vézte azonban egy látzózt az e kocsihoz tartkozó emberi lények tulajdona. Mert a felélesztett polgártárs mentőjének, a baromvorvosjelöltnek egy kőszőnté megfáradságát hogy hirtelen egy kézmőzűlattal a kocsióbl kitaszította, s aztán elmondta mindennek, csak derék embernek nem. Beszéde közben vette át az észre a publikum, hogy a tisztelt polgártárs nem annyira halott, miután inkább egy kicsit nazon is van rugva. Mi azonban legyünk igazságosabbak a háláltnál, és szavazzunk kőszőnté a derék baromvorvosjelöltnek, a ki főlholt atyafi arczát kezretlenül össze szőrtá, mert kitűnő, dörzsölési mütét hányárban a szegény ember nem — aludt volna-e egész másnap roggolva?

Felelős szerkesztő: Szabó Antal.
Főmunkatárs: Hamar László.

H I R D E T É S E K

ROTT LIPÓT és TESTVÉRE
Debreczenben. 601 11—12

A FÉRFI DIVATTEREM
Czegléd-utca 2. sz. a.

ajánlja a n. é. közönségnek következő czikkeket:

Fehéremű raktárából:	Ruha raktárából:	Kalap és ferfidivat raktárából:
CHIFFON INGEK 1.20—3.50ftg	Egy egész teli férfi öltöny 15—28 ftgftg.	Legújabb divatu magyar és német
Rumburgi ingek 4—10 ftgftg	Egy kurta teli kabat 13 ftfttel 16 ftgftg.	kalapok,
Szines Kreton ES OXFORT INGEK 1.40—4 ftgftg.	Egy hoszu teli kabat 16—30 ftgftg.	NYAKKENDŐK.
MAGYAR ES NÉMET labravatók 1.20-tól 3 ftgftg	Mindenféle gyermek-öltöny (3 évesőt kezdve.)	GALLÉROK és KÉZELŐK,
hímzett ingbetétek selyem, batizt és len	Videki rendelmények pontosan eszközöltetnek.	valódi francia NŐI és FÉRFI keztyűk,
HARISNYÁK		Mindennemű UTI ESZKÖZÖK.

3. SZÁMÚ
ÁRJEJYZÉKE
a nagyváradi „**LÁSZLÓ**” GŐZHENGERMALOM örleményeinek.

Bizományi raktáron **DEBRECZENBEN.**
Csanak Józsefnél.
Egész zsák vételnél

bécsi sulyban, kötelezettség nélkül, ingyen zsákkal, készpénz fizetés mellett.

A. Buza dara nagyüzemű	14.20
B. " " apróüzemű	14.20
C. " " középszemű	12.20
0. Királyliszt	14.—
1. Lángliszt	13.50
2. Montliszt	12.70
3. Zsemlyeliszt I. rendű	12.—
4. " II.	11.50
5. Fehér kenyérliszt I. rendű	10.20
6. " II.	8.80
7. Barna kenyérliszt I.	7.30
8. " II.	5.50
8 1/2 " III.	5.—

Debreczen, 1875. jan. 9.

KUBINYIKÁLMÁN
Debreczenben.

Norinbergi és diszárak raktárát mindennemű üzletéhez tartozó árukkal — személyes bevásárlása folytán — kiegészítette és a kiárulást leszállított árban beárindolag jövő év január hó végeig folytatandja.

VÉGKÉPEN KIÁRULTATNAK!
10% árleengedéssel

NEVNAPI AJÁNDÉK,
és más czélokra alkalmas összes

Diszárak tárgyak
és **NŐI KEZDETT MUNKÁK**
25% árleengedéssel!

Dittmár-féle petroleum-lámpák.
Futó szönyegek
és **háztartási felszerelvények.**

Kiválólag ajánlatik a nagyérdemű közönség beces figyelmebe az ujonan berendezett **GYERMEKJÁTÉK RAKTÁR**

137 3—8